

СА БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г. ЈОВАНА

РАСТКО

ИЗДАЈЕ ОСНОВНА ШКОЛА "17. ОКТОБАР" - ЈАГОДИНА

Број 17
октобар 2015.

**ДА ДЕТЕ УЗРАСТЕ У ЧОВЕКА
ДА ЗНАЊЕ ПОТЕЧЕ КАО РЕКА
НА ПРАВИ ПУТ ЋЕ СВАКОГ ОДВЕСТИ
ОКТОБАР СЕДАМНАЕСТИ.**

РАСТКО

С БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г. ЈОВАНА

ОДОБРЕЊЕМ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ
БИЉАНЕ МИЛАНОВИЋ

ЧАСОПИС ИЗДАЈЕ:
ОСНОВНА ШКОЛА "17. ОКТОБАР"

ЧАСОПИС УРЕЂУЈЕ :
ВЕРОУЧИТЕЉ **БОРИС МИЛОСАВЉЕВИЋ**

СТРУЧНИ КОНСУЛТАНТИ:
ПЕДАГОГ **МАРИНА АНТОНИЈЕВИЋ**
ПРОТОЂАКОН **НИНОСЛАВ ДИРАК**

ЛЕКТУРА ТЕКСТА:
НАСТАВНИК СРПСКОГ ЈЕЗИКА
МАЈА АЛЕКСИЋ

АУТОРИ ТЕКСТОВА:
УЧЕНИЦИ НОВИНАРСКЕ СЕКЦИЈЕ

ШТАМПА:
ПАТИРКОМЕРЦ - ЈАГОДИНА

ЈАГОДИНА, ОКТОБАР 2015.

УМЕСТО УВОДНЕ РЕЧИ

НАШИ ВЕЛИКИ ПРИЈАТЕЉИ

Основна школа „Светозар Марковић Тоза“ из Новог Сада саграђена је 1976. године и простире се на 6500 м² унутрашњег простора и 10.000 м² спољашњег.

Школу данас похађа 1392 ученика распоређених у 53 одељења.

У школи постоји комплетна здравствена заштита ученика кроз стоматолошку и педијатријску амбуланту.

Школа је опремљена савременим наставним средствима. У учионицама су постављени видео-бимови и лцд-телевизори и константна интернет конекција.

У последњих неколико година ученици школе су остварили бројне успехе на такмичењима из српског и енглеског језика, хемије, географије, саобраћаја, математике, ракетног моделарства, енергетике, биологије, екологије и др.

Од 2011. године ОШ "Светозар Марковић Тоза" постала је једна од најопремљенијих основних школа у Србији, уводећи у свакодневну наставу нове мултимедијалне учионице. Употребом савремених софтверских решења, традиционалне школске табле претворене су у интерактивна учила која повезаношћу са рачунаром омогућавају писање, цртање, али и зумирање нацртаних објеката, коришћење звука и слике.

Школа сада поседује 8 кабинета опремљених овим таблама, пројекторима и компјутерима повезаним на интернет, од чега је половина учионица намењена ђацима нижих разреда. Учитељице тврде да је потпуно излишно говорити о предностима оваквог савременог вида наставе.

Захваљујући директору школе Петру Наранчићу ОШ "Тоза Марковић" и директору наше школе Биљани Милановић, потписана је Повеља о братимљењу у Новом Саду 5. децембра 2014. године. Годину дана пре ове повеље успостављена је сарадња између школа и међусобно упознавање, дружење и размена искустава између ученика и наставника наших школа.

У СВЕТУ ПОСТОЈИ ЈЕДНО ЦАРСТВО

Ако

Ако је љубав река,
ја сам извор
из које она тече.

Ако је туга киша
ја сам облак
из које она пада.

Ако си ти птица ,
ја сам пут
којим летиш.

„Љубав ...” - Анита Петровић 1-1

Ако је осећање поглед,
ја сам прозор
крз који се прозор пружа.

Ја сам извор свега,
љубави, кише, снега.
Ја сам борба којој се дивиш,
ја сам живот који живиш.

Сандра Томић 6-4

„Љубав ...” - Матић Теодора 2-4

Музика

Музика за мене представља бег од стварности,
лоших тренутака и реалности.

Представља потпуно нови свет који само ја видим
састављен од мојих пријатеља и људи којима се дивим.

Музика је веза између моје маште и мене
орасположи ме и кад ми све лоше крене.
Може бити поп, рок, народна или страна,
најважније је да је из срца отпевана!

Једну песму можеш слушати безброј пута!
У тој песми видећеш цео свој живот,

а она траје само три минута...

Јефимија Вукићевић

„Царство у другарству” - Ања Ђуричић 1-3

Јесен

Јесен је лепа
мирисна и жута,
лепа и дражесна
к'о јабука поред пута.

Све што у пролеће
цвета и мирише,
у јесен полако
престаје да дише.

Миљана Стојадиновић 2-1

„Јесењи плодови“ - Ива Јовановић 1-3

СВЕТИ ВЛАДИКА НИКОЛАЈ
МИСИОНАРСКА ПИСМА

105. Писмо Једној мајци: О краљицама лепоте

Јављате ми с безумном радошћу, да Вам је ћерка изабрата за краљицу лепоте. Па као да очекујете, да Вам и ја честитам. Мене је стид о том и писати, а место честитања изјављујем Вам дубоко сажаљење. Не знам зашто још кажете у писму: "Мојој ћерки као образованој девојци то веома ласка"? Јер шта да се рече о образованим и необразованим у наше дане? Међу многобројним савременим кризама криза образованости је једна међу главним. Ко зна, да ли се може назвати образованом једна варошка дама пре него једна стидљива чобаница у планини! Ту се никад неће доћи до сагласности док год се не вратимо на народни појам образованости, и не кажемо, у хармонији са многомилионим гласовима народним: *образован је онај ко има образа. А ко нема образа, није образован, па ма где живео, ма какав положај заузимао и ма колику гомилу знања у глави носио.*

У нашим шумадијским селима о лепоти се шаптало а о карактеру гласно говорило. То је долазило од дубоког сазнања народног, да је лепота нешто пролазно и од човека независно, док је карактер непролазан и од човека зависан. Знате ли народну песму о Милици девојци? Како је дивно одговорила неким ласкачима:

Нисам вила да збијам облаке

Но девојка да гледам преда се!

Бирање краљица лепоте модерни је обичај старих латинских народа. У ствари то је само једна вешто прикривена трговина белим робљем. Јесте ли пратили судбу многих краљица лепоте у Европи? Како језиво! Дивљи бракови,

ванбрачна деца - бедна деца! - сензационалне брачне парнице, самоубиства. Ево вам рубрика, у које се обично уписују краљице лепоте! Па зар и Ваша ћерка... боље да сте јој дали да чита запис о јуначкој погибији оца јој на Церу планини него што сте је извели на шарено и опасно биралиште. Ко Вам може јамчити, да се Ваша велика радост ускоро не обрне у неисказану жалост, и у стид, стид да ћете се закључавати у соби и рукама крити лице од јаркога сунца? И Ви ћете знати да се комшилук злобно кикоће, и то ће Вам још више срце парати.

„Господ је пастир мој” - Матија Дамјановић 3-2

Од свих искушења, које човек има да савлада на самом себи, лепота је свакако најнеодољивије искушење. Њој су одолеле света Катарина и Варвара и Анастасија и Тетка и многе друге, које су сазнале у себи једну узвишенију красоту од оне на себи. Али да ли ће јој моћи одолети Ваша ћерка, која нема неке јаке духовне визије, и која је уз то драговољно изашла једном

на трг лепоте? Нека би дао јаки Бог! Но лепота као и богатство - још више од богатства - води охолости, а охолост је глечер са кога се неминовно суља у паклени бездан.

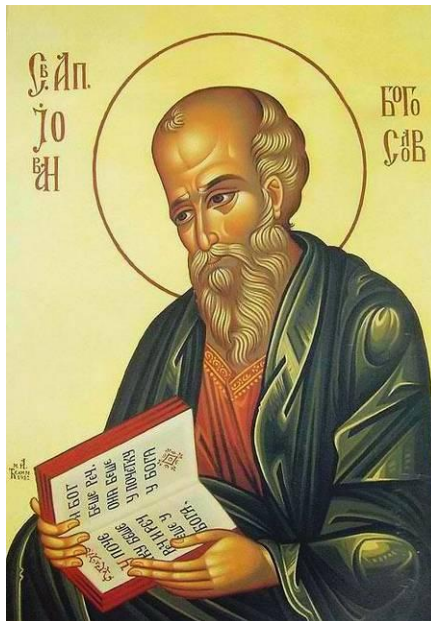
Американски трговци филмова пронашли су сасвим произвољно, из своје главе, а ради боље трговине - да је издајник Јуда био најлепши од дванаест апостола. То се наравно ничим у свету не може доказати осим ваљда једино свршетком Јудиним. Као што сте свакако чули и читали, његов свршетак био је сличан свршетку неких модерних краљица и краљева лепоте. Тај "лепи" Јуда пошто је издао Сина Божијег сишао је у поток и обесио се. *И бацивши сребрнике у Цркви изађе, и објеси се.*

Ко далеко оде у шетњу с ђаволом тешко се враћа на прави пут. Шта да Вам саветујем? Удајте ћерку што пре; и то што скромније то боље. За неког фурунцију или кондурцију. Наравно, ако би ови честити људи решили се, да приме на себе такву одговорност. Тако се можете надати, да ћете доживети да се радујете својој законитој унучади, и Богу да благодарите. По Својој свемоћи Створитељ може задржати човека да не падне на клизавом путу, којим се по незнању или слабости упутио. Нека би Он био на помоћи Вама и онима које Ви највише волите у свету - деци Вашој!

„Светлост свету“ - Леда Качаревић 4-4

Св. Јован Богослов, апостол и јеванђелист.
(26. септембар / 9. октобар)

Син рибара Зеведеја и Саломије, кћери Јосифа, обручника св. Богородице. Позван Господом Исусом Јован одмах остави свога оца и мреже рибарске, и пође са својим братом Јаковом за Христом. И од тада се више није одвајао од Господа свога до краја. Са Петром и Јаковом присуствовао је васкрсењу кћери Јаирове и Преображењу Господа.

На Тајној Вечери ставио је био главу на прси Исусове. Када су сви други били оставили распетог Господа, Јован је са св. Богомајком остао под Крстом. По наређењу Господа он је после био као син св. Деве Марији и брижно је служио и чувао до успенија њеног. По успенију св. Богородице отишао је Јован са учеником својим Прохором на проповед Јеванђеља у Малу Азију. Највише се бавио и радио у Ефесу.

Својом надахнутом проповеђу и чудотворством он обрати многе у хришћанство и пољуља незнабоштво из темеља. Незнабошци озлојеђени везаше га и послаше у Рим цару Дометијану. Пред царем беше мучен и бијен; но како не нашкоди ни најљући отров, који му дадоше да испије, нити кључало масло, у које га вргоше, цар се уплаши, и сматрајући га бесмртним посла га у изгнанство на острво Патмос. На том острву св. Јован преведе многе у хришћанство речима и чудесима, и утврди добро цркву Божју. Ту написа Јеванђеље своје и Откровење. У време цара Нерве, који даде слободу свима сужњима, Јован се упути поново у Ефес, где проживе неко време утврђујући ту своје раније започето дело. Беше му преко 100 година када се представи Господу.

Када му ученици после отворише гроб, не нађоше тела његовог, али сваке године 8. маја исходио је из његовог гроба неки ситан прах, мирисан и лековит. После дугог, многотрудног и многоплодног живота на земљи пресели се овај љубљени ученик Христов и стуб цркве у радост Господа свога, у мирну и бесмртну радост.

„Дођите и видите...” - Ања Ђуровић 2-1

Михајло Пупин

Михајло Пупин рођен је у Идвору 9. Октобра 1854. године. Отац му се звао Константин, а мајка Олимпијада. Имао је четворо браће и пет сестара.

Основно образовање је стекао у свом родном месту, а потом у немачкој основној школи у Терлезу. Средњу школу је уписао 1871. године у Панчеву, и већ тада се истицао као талентован ученик због чега му је додељена стипендија. Због проблема са немачком полицијом 1872. године напушта Панчево и одлази у Праг, где је захваљујући стипендији из Панчева наставио даље школовање.

Након очеве смрти, у марту, 1874. године, због финансијских проблема престаје са школовањем у Прагу и одлази у Америку. У Америци је додао свом презимену реч Идворски, да би нагласио своје порекло. Тамо је следећих пет година радио као физички радник и паралелно учио енглески, грчки и латински језик. Након три године похађања вечерњих курсева, у јесен 1879. године је положио пријемни испит и уписао студије на колеџу у Њујорку. Тамо је био ослобођен плаћања школарине, зато што је био један од најбољих студената, а на крају прве године је добио и две новчане награде за успех из грчког језика и математике.

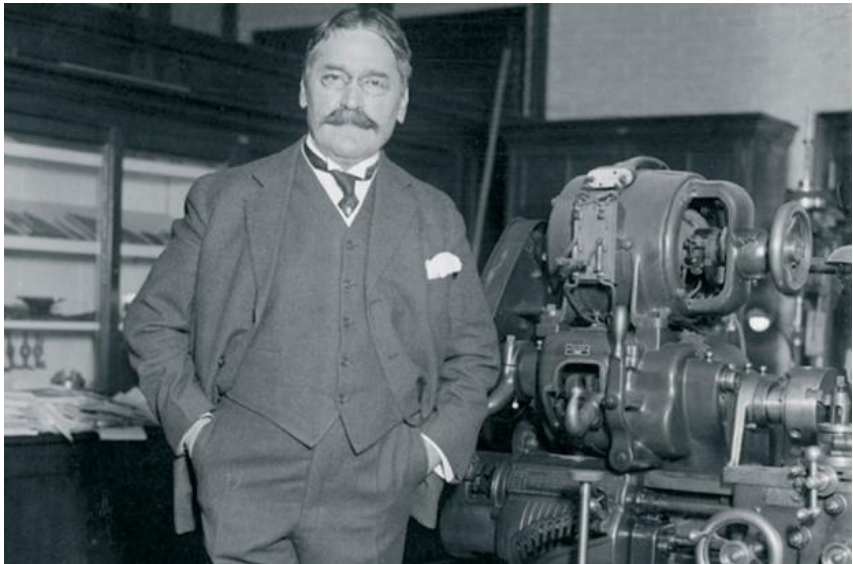
За време трајања колеџа издржавао се држањем приватних часова и радећи тешке физичке послове. Студије је завршио 1883. године са одличним успехом. Након студија запутио се у Европу, у Уједињено Краљевство, где је наставио школовање на универзитету у Кембриџу.

Након школовања у Кембриџу, 1885. године започиње студије експерименталне физике у Берлину, код чувеног професора Хермана фон Хелмхолца. Добио је Пулицерову награду за аутобиографско дело "Од пашњака до научењака" које је на српском језику објављено 1929. године.

1888. године се оженио Американком Саром Катарином

Џексон из Њујорка са којом је имао ћерку Барбару. У браку су били само 8 година, након чега је она преминула.

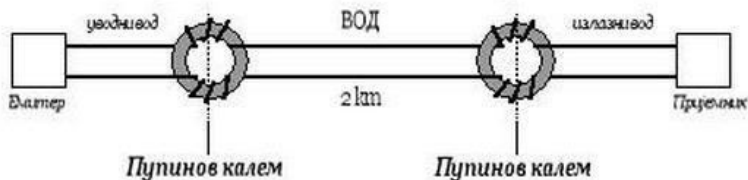
Михајло Тупин је током свог научног и експерименталног рада дао значајне закључке важне за поља вишеструке телеграфије, бежичне телеграфије и телефоније, рентгенологије, а има и великих заслуга за развој електротехнике. Такође је заслужан и за проналазак Тупинових калемова.

Тупинов најзначајнији проналазак је у свету познат под именом „Тупинова теорија“ (1896.) којом је решио проблем повећања домета простирања телефонских струја. Ово откриће омогућило је отклањање штетног дејства капацитивности водова које је представљало главну сметњу преноса сигнала на дужим растојањима, а манифестовало се појавом шума. Проблем је решен постављањем индуктивних калемова на строго одређеним растојањима дуж водова.

Добитник је многих научних награда и медаља, био је члан Америчке академије наука, Српске краљевске академије и почасни доктор осамнаест универзитета.

Познат је и као један од највећих српских лобиста тога доба.

Патенти објављени у Америци

Број патента	Назив патента	Енглески назив	Датум објављивања
519.346	Апарат за телеграфске и телефонске преносе	<i>Apparatus for telegraphic or telephonic transmission</i>	8. мај 1894.
519.347	Трансформатор за телеграфске, телефонске или друге електричне системе	<i>Transformer for telegraphic, telephonic or other electrical systems</i>	8. мај 1894.
640.515	Техника развођења електричне енергије помоћу наизменичних струја	<i>Art of distributing electrical energy by alternating currents</i>	2. јануар 1900.
640.516	Електрични пренос	<i>Electrical</i>	2. јануар 1900.

	помоћу резонантних струјних кола	<i>transmission by resonance circuits</i>	
652.230	Техника смањења слабљења електричних таласа и апарати за то	<i>Art of reducing attenuation of electrical waves and apparatus therefore</i>	19. јун 1900.
652.231	Метод смањења слабљења електричних таласа и апарати за то	<i>Method of reducing attenuation of electrical waves and apparatus therefore</i>	19. јун 1900.
697.660	Машина за намотавање	<i>Winding-machine</i>	15. април 1902.
707.007	Вишеструка телеграфија	<i>Multiple telegraphy</i>	12. август 1902.
707.008	Вишеструка телеграфија	<i>Multiple telegraphy</i>	12. август 1902.
713.044	Произвођење асиметричних струја помоћу симетричног електромоторног процеса	<i>Producing asymmetrical currents from symmetrical alternating electromotive process</i>	4. новембар 1902.
768.301	Бежично преношење електричних сигнала	<i>Wireless electrical signalling</i>	23. август 1904.
761.995	Апарат за смањење	<i>Apparatus for</i>	7. јун 1904.

	слабљења електричних таласа	<i>reducing attenuation of electric waves</i>	
1.334.165	Преношење електричних таласа	<i>Electric wave transmission</i>	16. март 1920.
1.336.378	Антиена са расподељеним позитивним отпором	<i>Antenna with distributed positive resistance</i>	6. април 1920.
1.388.877	Звучни генератор	<i>Sound generator</i>	3. децембар 1921.
1.388.441	Вишеструка антена за преношење електричних таласа	<i>Multiple antenna for electrical wave transmission</i>	23. децембар 1921.
1.415.845	Селективна импеданција која се супротставља примљеним електричним осцилацијама	<i>Selective opposing impedance to received electrical oscillation</i>	9. мај 1922.
1.416.061	Радио-пријемни систем високе селективности	<i>Radio receiving system having high selectivity</i>	10. мај 1922.
1.456.909	Таласни проводник	<i>Wave conductor</i>	29. мај 1922.
1.452.833	Апарат за селективно појачавање	<i>Selective amplifying apparatus</i>	24. април 1923.
1.446.769	Апериодични пилотни проводник	<i>Aperiodic pilot conductor</i>	23. фебруар 1923.

1.488.514	Селективни апарат за појачавање	<i>Selective amplifying apparatus</i>	1. април 1923.
1.494.803	Електрично подешавање	<i>Electrical tuning</i>	29. мај 1923.
1.503.875	Радиофонски пријемник	<i>Tone producing radio receiver</i>	29. април 1923.

У Америци је 1958. године установљено одличје **Медаља Михајла Пугина** која се додељује сваке године за посебне заслуге, за допринос националним интересима Америке. На листи носилаца овог признања налази се и Едгар Хувер (1961.) некадашњи директор Америчког федералног истражног бироа (ФБИ).

Вељко Петровић 7-3

„Шарени свет“ - Сара Вучковић 3-4

Милош Црњански о Светом Сави

Милош Црњански (1893-1977), по наобразби професор историје, по занимању дипломата, а по вокацији књижевник, покренуо је 1934. године лист за књижевност, политику и друштвена питања „Идеје“.

Осим бројних књижевних и других прилога овај свестрани стваралац је у свом листу објавио и неколико текстова о животу Светог Саве. Како се те 1934. године навршавало 700 година од смрти великог српског просветитеља, Црњански је одлучио да објави књигу, коју је кратко назвао „Свет Сава“.

„Свети Сава“ Милоша Црњанског је угледао светло дана 1934. године, у издању „Луче“ библиотеке Задруге Професорског друштва и за кратко време доживео чак три издања, у тиражу од деведесет хиљада примерака.

На 155 страна, кроз поглавља „Средњовековна просвета Србије“, „Родитељи Светог Саве“, „Младост Светог Саве“, „Немања у Светој Гори“, „Повратак Светог Саве у отечество“, „Свети Сава као државник“, „Одлазак Светог Саве из Србије“, „Смрт Светог Саве“ и „Прослава Светог Саве“, Црњански је успео да истакне високу националну и религијску свест о Светом Сави, у његовом многоструком и вишезначном делу.

О Црњанској књизи изразио се похвално и Свети владика Николај Вилимировић, написавши да је *ова биографија Светог Саве чаробна*.

Након више од пола века, тачније 1988. године, у Шапцу, изашло је ново издање књиге „Свети Сава“, Милоша Црњанског. Од тада до данас изашло је више издања ове вредне књиге.

Ценећи књижевни допринос српској култури, а на предлог Српске краљевске академије науке и уметности, Намесништво је одликовало 1938. године Милоша Црњанског, орденом Светог Саве трећег реда.

У библиотеци Факултета педагошких наука у Јагодини, чувају се два примерка првог издања књиге „Свети Сава“ Милоша Црњанског из 1934. Године.

*Професор историје,
Нинослав Станојловић*

Најлепши дан мог детињства

Као сасвим мала,заволела сам животиње. Увек сам на улици застајала да помазим неког пса, остављала сам у тацни млеко за маце, једва сам чекала одлазак у село да се играм са јарићиима. Никад нисам имала свог љубимца, неко штене за које бих се само ја бринула, хранила га и купала.

„Мој пас и ја ...” - Тара Пантелић 3-5

Кад год бих тати споменула како би било лепо да имам штене, он би само одмахнуо руком и рекао:“Још си мала”. Чекала сам да одрастем и да докажем родитељима да могу да се старам о другом живом бићу. Замишљала сам како би било лепо у шетњи са мојим псом, како бих са њим могла да разговарам, поверавам му тајне. Упознала бих много нових другарица које имају своје љубимце, заједно бисмо их шетале ,неговале,спремале за изложбе... Ближио се мој седми рођендан.Тата ме је често запиткивао шта бих волела да

добијем, а ја сам стало понављала: "Љубимца, право". Нисам веровала да ће ме послушати.

На дан рођендана јутро је било дивно, сунчано. Полако отварам очи. Не могу да верујем! Не мази ме сунце по лицу већ нешто много топлије. Штене! Мали ши-цу! Само мој! Са машном око врата радознало ме је гледао. Срце ми је толико јако ударало да ми се чинило да не могу да дишем. Најлепши поклон за рођендан икада! Сада је ова гомилица длака и љубави, мој најбољи пријатељ!

Дуго ћу памтити свој седми рођендан, јер је моја Маза нешто најлепше што ми се десило у детињству.

Миња Станимировић 7-1

„Наш заједнички свет“ – Михајло С. и Александар С. 4-3

Наш учитељ...

1. За почетак нам се представите.

-Зовем се Ивица Хорватић и учитељ сам у Основној школи „17. октобар“.

Ове школске године сам узео нову генерацију ђака првака.

2. Коју школу сте завршили и када?

-Педагошку академију завршио сам 1985. године у Јагодини, а учитељску каријеру започео сам септембра 1991. године, у Горњем Штипљу

3. Колико дуго радите у нашој школи?

-У Основној школи „17. октобар“ радим 25 година. Учитељским позивом сам почео да се бавим у Горњем Штипљу, подручном одељењу наше матичне школе. Радио сам четири године у неподељеној школи, а затим прешао у матичну.

4. Како сте одлучили да се посветите раду са децом?

-Низ животних околности: породица, безбрижно дечаштво и младост окружена дивним учитељима, наставницима и професорима од којих сам учио, утицали су да у мени превагне жеља да наставим њиховим корацима.

5. Колико сте задовољни успехом наших ученика на такмичењима?

-Наша школа је увек била непресушни извор талената чији успеси на такмичењима само потврђују правило да се на степеницама живота не може успети са рукама у џеповима. Велики је рад и залагање мојих колега уткан у успехе наших

Ђака, а највећа награда је кад се ученик труди да премаши свог учитеља и у томе успе.

6. Какав је Ваш став према вери?

-Генерација којој припадам одрасла је у времену које је мало додирала било са вером. Међутим, своју духовну функцију човек најбоље испуњава учећи, упознајући људе, чинећи добро себи и другима - волећи ближњег свог. То су и основни постулати Православља. У њима је и суштина породице, наше прошлости, садашњости и будућности. То је и наша способност- бити велики у својој скромности.

7. Да ли сте икада размишљали да се бавите неким другим послом?

-Пре рада у просветној струци било је више пословних покушаја, од уметничких, менаџерских па чак и политичких изазова. У неким је било више, а у неким мање успеха. Све је то једно велико искуство. Човек је склон уверењу да је лакше правити се достојним оног посла који немаш, него оног који обављаш.

8. Порука за крај нашим читаоцима:

- Имајте времена за рад - то је цена успеха.
- Имајте времена за размишљање - то је извор моћи.
- Имајте времена за читање - то је основа мудрости.
- Имајте времена за игру - то је тајна младости.
- Имајте времена за пријатељства - то је пут среће.
- Имајте времена за сањарење - то је пут ка звездама.
- Имајте времена да волите и да вас воле.
- Имајте времена да гледате око себе - сувише је кратак дан за себичност.
- Имајте времена за смех - то је музика душе.

1. За почетак нам се представите.

-Зовем се Славиша Маленовић. Након завршеног Факултета уметности, завршио сам и Мастер студије на Факултету педагошких наука у Јагодини.

2. Колико дуго радите у нашој школи?

-У основној школи „17. октобар“ радим од 2003. године.

3. Зашто сте одлучили да се посветите музици?

-Музика је увек била део мог живота. Желео сам да научим што је више могуће о музици.

4. Какав је Ваш став према вери?

-Вера је јако битна за сваког човека. Овде не мислим само на вероисповест, већ на ону основну веру која треба да постоји у сваком човеку, вера у боље сутра, вера да можемо да створимо све што желимо, вера у друге људе, а то су дарови од самог Бога. Питање је, једино, шта ћемо да радимо са даровима које смо добили.

5. Да ли имате хоби?

-Свестран сам човек и имам више хобија.

6. Колико сте задовољни успехом наших ђака?

-Може то и боље. То је опет питање вере. Да ли ђаци верују да могу боље?

7. И за крај, шта бисте поручили нашим читаоцима?

-Сваки дан је савршен дан да будете срећни. Слушајте добру музику. Платон је рекао: „Каква је музика у држави, таква је и држава.“

Па сад, видите шта ћете.

Питања постављали:

*Пантић Ања
Павићевић Лазар
Михајловић Милица
Ристић Ана 7-1*

„Баш је леп овај свет“ - Тамара Стојадиновић 4-3

КРАЉ ПЕТАР I КАРАЂОРЂЕВИЋ

Петар I Карађорђевић, Краљ Србије (1903-1918.) и Краљевине СХС (1918.-1921.) из династије Карађорђевића. Син кнеза Александра (владао Србијом 1842-1858.), Унук вође Првог српског устанка, Карађорђа. Године 1914. пренео је краљевска овлашћења на сина, престолонаследника Александра, који влада као регент. Школовао се у Београду, Женеви, Паризу и Metzу, где је 1867. завршио Вишу војну школу у редовима француске војске. Борио се у Француско-пруском рату 1870-1871. Одликован је за храброст Орденом легије части. После Устанка у Босни и Херцеговини (1875-1876.) четовао је против Турака Босанској Крајини под именом Петар Мркоњић (некадашњи славни хајдучки вођа). Оженио се **цеком** црногорског кнеза Николе Петровића и са њом је живео на Цетињу (1883-1890.), а затим у Женеви, до избора за краља Србије. До тога је дошло након што су Краљ Александар Обреновић и његова супруга Драга били

убијени, у ноћи 29. Маја 1903. Вративши се у Србију, на позив Народне скупштине, Петар полаже владарску заклетву 15. јуна 1903. Враћен је на снагу Либерално-демократски Устав из 1888., писан по узору на белгијски, по којем је Србија постала Уставна монархија (Краљ Александар га је суспендовао 1894.).

Петар је поштовалац уставности и либералних демократских начела. Његова владавина обележена је прелазом са апсолутизма на уставност и парламентаризам.

Кључно политичко лице тога доба је контроверзни Никола Пашић, председник Владе (са краћим прекидима 1903.-1918.). Када у јесен, 1915. године Аустро-Угарска, Немачка и Бугарска војска освајају Србију, повлачи се са војском преко Албаније на Крф. Живео је у иностранству до јула 1919. Престолонаследник Александар преузео је као регент сва овлашћења и Петар више није имао утицаја на политичка збивања. Остао је високо уважаван. Кад је 1921. умро, његова је т смрт одјекнула у целој држави, без обзира на страначка гледишта. Тада се осетило да почиње нова епоха.

Иван Ивановић и Алекса Николић 7/3

„Крсна слава” - Софија Станковић 1-1

Жирафа

Жирафа (*Giraffa camelopardalis*) је афрички сисар из реда папкара, највиши од свих копнених животиња. Мужјаци могу бити високи од 4.5 до 5.5 метара и тешки до 1,360 киллограма. Рекордна тежина једног мужјака је износила приближно 2000 килограма, а висина 6 метара. Генерално, мужјаци су крупнији од женки које су од мужјака ниже 70-100 центиметра.

Жирафе су у сродству са јеленима, антилопама и говедима, али су групусане у засебну фамилију, фамилију жирафа, у коју још спада њихов најблжи рођак, Окапи. Жирафе живе на простору Чада и јужне Африке.

Укупна популација жирафа је процењена на 110.000 до 150.000 јединки. Кенија са 45.000, Танзанија са 30.000 и Боцвана са 12.000 жирафа, имају највеће популације.

Оба пола имају рогове, мада су рогови код женки мањи. Рогови су заправо коштани израштаји лобање, покривени кожом и длаком, дуги до 13,5 центиметра. Код мужјака, калцијум се таложи на костима лобање током целог живота. Рогови расту, пре свега, на челу, око очију и на носној кости, па глава током година постаје све крупнија и тежа. Очи жирафе су крупне и смеђе, заштићене дугим и црним трепавицама.

Жирафе поседују шаре које прекривају цело тело, осим доњих делова њиховог стомака. Не постоје две жирафе са истим распоредом шара на телу. То је као са човеком или зебрама: не постоје два човека са истим отисцима прстију или две зебре са истим шарама.

Иван Ивановић и Алекса Николић 7/3

„Бог је Љубав” -Александра Радосављевић 3-2

Манастир Драча

Манастир Драча се налази у околини Крагујевца, у котлини реке Драче. Нема поузданих података када је основан, али се зна да је сам манастир подигао оберкапетан Станиша Млатишума, 1735. године, на темељима старе цркве.

Манастир је посвећен Преносу моштију Светог Николе. Према предању, на месту садашње цркве, постојао је средњовековни храм, подигнут у 14. веку, у коме је живео, а затим и умро, монах и светитељ, преподбни Јов.

Фреске које су рађене 1735. године су у духу средњовековног српског црквеног сликарства. 1969. године, фреске које су до тада већ потамнеле и остареле, биле су обновљене. На фрескама били су исцртани важнији делови живота Св.Николе и сцене из Старог завета.

Такође, у манастиру Драча налази се гроб српског војводе Јована Димитријевића-Добраче који је 1815. године водио српску војску у Боју на Љубићу. У поправци манастира и манастирске чесме учествовао је Тома Вучић.

Нови велики звоник обновљен је 1958. године, а обимни радови око манастира су обављени 1969. године, када је извршена и конзервација фресака. Епископ шумадијски, Валеријан, је 1958. године донео одлуку да манастир постане женски, када га преузима игуманија Јелена са монахињама. После 1978. године изграђен је нови конак и освећена је манастирска капела. Данас се о манастиру Драча брину монахиње и веома је посећен.

*Вук Инић и
Ирина Весић 7-3*

„Свети Оче, моли Бога за нас” - Сташа Марјановић 3-1

Лекар

Највеће људско богатство и дар божји је хуманост. Давати, а притом не тражити ништа. Бити велики, а служити свима. Има ли ичег узвишенијег од занимања лекара?

Достићи овај циљ изискује самоодрицање, исцрпљујући рад на свом образовању и општем едуковању. Шта треба завршити од школе да би достигли овај циљ, са жарком жељом и мотивом да дајемо себе за туђе добро?

Основна школа као одскачна даска за даље образовање. Средња школа, гимназија општег или природног смера или специјализована медицинска школа у трајању од 4. године. Сваку од ових школа потребно је завршити са изузетно добрим успехом, ради стицања довољног броја бодова из разлога задовољења услова пријаве на конкурс за упис Медицинског факултета. Од свих пријављених 900 кандидата по конкурс за школску 2015/16. академску годину, престижни и свима жељени Медицински факултет у Београду примао је 450. буџетских и 50. самофинансирајућих студената. Сам упис представља први филтер селекције кандидата за стицање звања доктора, а онда следи 6. година исцрпљујућег и самопрегорног рада и учења. Неизмеран рад на стицању нових знања и вештина које сваког

студента припремају да по завршетку студија, може стручно давати себе и помагати другим људима у очувању и побољшању њиховог здравља. Сам ток факултета, полагање испита и колоквијума представља нови филтер у коме отпадне или одустане половина уписаних бруцоша. Али ни ту није крај учењу и стицању знања. Свршеног студента Медицинског факултета очекује и даља едукација и наставак сталног учења и усавршавања.

„Анђео чувар” - Исидора Танасковић 4-4

Специјализација свршеног доктора опредељује за рад у одређеној области медицине, акушерство, кардиологија, радиологија, гинекологија, ортопедија... Сама специјализација траје од 3 до 6 година, зависно од одабране гране медицине, а спроводи се на Медицинском факултету, што од сваког специјализанта изискује одвојен живот од куће и породице. Онда следи поновно профилисање субспецијализацијом у трајању од 12 до 24 месеца, поново зависно од гране медицине коју субспецијализант одабере.

Посматрајући припрему и едукацију врхунског доктора кроз високо школско образовање на Медицинском факултету,

испада да се он од десет до четрнаест година мора посветити интензивном учењу и обучавању за врхунско бављење својом струком. Да ли то вреди труда? Вреди, јер помоћи другом је божји благослов.

Дуња Шобот 8-3

„Трвородни грех” - Лена Јовановић 4-3

„Место спасења” - Кристина Јовановић 4-3

Србија на европском првенству

Србија је пуна младих талената који из године у годину не престају да нас изненађују својим успесима. Било да је то ватерполо, одбојка или кошарка, наша мала, али изузетно надарена земља, увек је имала завидне резултате.

Ове године је Репрезентација Србије била веома успешна на Европском првенству. Велики број земаља које имају већи број становника, развијеније су, и привредно и економски, а такође имају и боље услове за остваривање веома добрих резултата у кошарци, нису успеле да остваре оно што је српски тим, са тренером Ђорђевићем, постигао. Током целог Првенства, међусобно су се бодрили и охрабривали, а веру и наду у Бога никада нису губили. Заузевли су четврто место, а српски народ је на њих био јако поносан.

Немања Бјелица је проглашен за најкориснијег играча Европског првенства, а уједно је и члан најбоље петорке овог

такмичења. Поред тога што је добар играч на терену, он је и добар човек. Давао је разне донације: манастирима, великом броју центара за децу ометену у развоју и др.

Веома сам срећан и поносан што сам Србин када гледам наш кошаркашки тим на терену и пет играча који функционишу као једно биће, за победу, за нас, за Србију...

Данило Прашчевић 7-1

„Стварање света” - Љубица Симоновић 4-3

„Крст је сила и слава” - Арсиј Јана 1-1

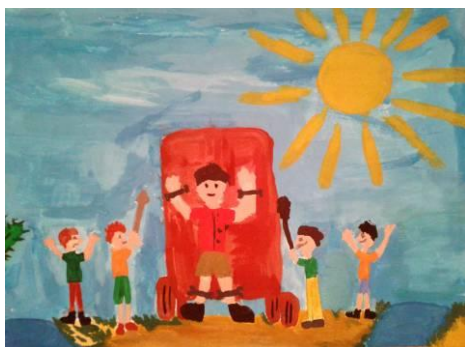
ГУЛИВЕРОВА ПУТОВАЊА

Кристина Милошевић 2-2

Ана Црнковић 2-3

Елена Милосављевић 2-3

...

Вера Васић 2-2

Милорадовић Матеја

Лена Миленковић 2-3

Питам се ...

Како се успава киша ?
Како се пробуди мрак ?
Пробуди се : "Кукуруку !"
Дај ми неки знак.
Како се ливаде њишу,
а реке јако жуборе ?
Како ли изгледа дете
кад погледа у море ?
Могу ли потоци да стоје?
Незнам , ал једно знам :
Нађи правог Човека
То је циљ света.

Динка Миљковић 4-4

Прави људи...

Ана Милојевић 3-1

Илија Јакшић

Зима

Кад дрвеће скине своје одело
и обуче ново снежно, чисто бело
тада знамо сви да је јесен прошла
и на наша врата сад зима је дошла.

Када кроз прозор угледају пахуље беле
сва су деца радосна и њима се веселе.
око врата шал и капа на глави
у дворишту сваком сад Снешко се прави.

Стефан Милић 4-4

Марко Јовановић 3-5

Николина Вељковић 3-4

Теодора Савић 3-2

Софија Инић 2-4

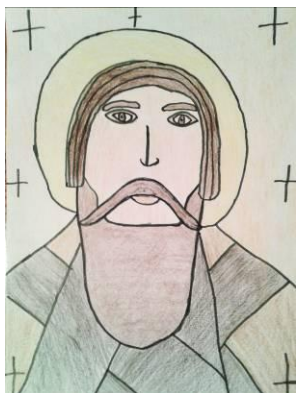
Марија Бракус 4-3

Миња Милојковић 4-3

Лука Здравковић

Милица Стаменковић 2-1

ХИМНА НАШЕ ШКОЛЕ

Малена глава плаљшљиво гледа
У школску клупу први пут седа
то није мала ствар
да кренеш у Седамнаести октобар.

Касније време први страх брише
заволиш школу све више и више
осетиш дружења чар
што има га Седамнаести октобар.

Да дете узрасте у човека
да знање потече као река
на прави пут ће сваког одвести
Октобар седамнаести.

Одлучно крени у одрастање
са осмехом ти освајај знање
нек носи те љубави жар
уз тебе је Седамнаести октобар.

Да дете узрасте у човека
да знање потече као река
на прави пут ће сваког одвести
Октобар седамнаести.

аутор , проф. српског језика
Јелена Поповић

"Срећан нам дан школе" - Нађа Зарков 5-1

**НАШИ ВЕЛИКИ
ПРИЈАТЕЉИ**